

I la utopia Cardona es fa per fi realitat

Un moment del concert d'homenatge als germans Cardona que es va fer dissabte a la Mirona de Salt.

DANIEL BONAVENTURA

HNinyín i Pau, 10è aniversari

D DIES: La Mirona (Salt), 22 de gener de 2012.

o deia Carmelina Cardona després de dues hores i mitja intenses de concert: "Estic molt contenta, la utopia s'ha fet realitat". I és que l'esperit d'en Pau i en Joan Cardona va flotar en la nit de La Mirona, al ritme del llegat musical dels germans desapareguts ara fa deu anys, però també, i sobretot, per la companyia de tota una generació que feia una eternitat que no es retrobava, i que dissabte

va omplir la sala de concerts.

Molts cabells blancs, alguns quilos de més -o no: hi ha qui encara es cuida-, moltes abraçades, picades d'ullet... era l'ocasió propícia per recordar antigues batalletes i explicar-se com va la vida, en una atmosfera que, a diferència de l'època del "carrer dels Torrats", era lliure de fum. Alguns feien escapades al pati habilitat per a fumadors, però a la majoria no els calia, i tampoc sentien la necessitat compulsiva de passar, com antany, la nit arrapats al sortidor de cervesa.

En aquest ambient d'amics de tota la vida, de la Girona profunda dels noctàmbuls, van sonar El sexo, La clau, Totes les cançons que s'han perdut, Un home amb sort i altres títols del llegat Cardona, alguns dels quals formen part de la memòria col·lectiva perquè els va popularitzar Sopa de Cabra.

Joan Cardona "ninyín" era guitarrista i membre fundador de la banda gironina. Va morir joveníssim, amb tot just 42 anys d'edat, per una malaltia. La tragèdia va ser doble, perquè un parell de mesos abans havia desaparegut el seu germà Pau, de 40 anys d'edat, també per una malaltia fatal. Curiosament, en Pau va ser qui, de petit, va començar a estudiar guitarra, afició que va encomanar al seu germà Joan.

En Gerard Quintana i altres membres de Sopa de Cabra, entre molts altres protagonistes de l'escena musical catalana, no van fallar a la gala de record, sigui per pujar a l'escenari o per animar amb la seva presència entre el públic.

Van pujar a l'escenari Julio Lobos i Juli Soler "Peck", així com Marc Marquès (Umpah-Pah), dos ex Ja T'ho Diré, Sebastià Saurina i Jesús Moll; Esther Garrido (Draps Bruts), Lluís Figueres (Zitzània), Miquel Brugués (Gran Cirrousis), entre altres.

I algú va recordar l'etern i universal esperit Cardona recordant que en la seva època també en deien "crisi" al que en realitat és "molta cara dura" dels poderosos capitalistes.

Carmelina Cardona és la germana gran que va tenir cura dels menuts i entremaliats Pau i Joan, mentre jugaven a les vies del tren, i també mentre componien les seves primeres bandes musicals al terrat del pis del carrer Bailén.

Ara continua vetllant per la seva memòria com a organitzadora del concert que ha recuperat el seu llegat musical: les cançons que van deixar més o menys escrites, entre elles l'exitosa El sexo, juntament amb versions dels seus grups preferits, Led Zeppelin, Rolling Stones, Pink Floyd o John Lennon. El concert es va enregistrar, però no per afany de lucre, sinó per penjar-lo a la xarxa a l'abast de tothom. "No renunciieu a la utopia. La utopia es pot fer realitat. Fer aquest concert era una utopia i era és una realitat", va dir una emocionada i satisfeta Carmelina Cardona, amb el micròfon a la mà i des de l'escenari, a la fi de l'espectacle, després de ser premiada amb un esplèndid ram de flors.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2012/01/23/utopia-cardona-realitat/543356.html?utm_source=rss